

Old Sarah, or the Walk of Purity.

A translation of the Parent Society's Tract—Poor Sarah,
No. 583.

துய்ய நடை.

சாருளென்கிற ஒரு வறிபமளித்தியினுடைய நடை
படியை அவனுடனே அறிமுகமாகவிருந்த ஒரு
அம்மான் அறிவிக்கிறது.

சாருளென்கிறவள் மணல் விற்கிறவனும் யா
சம் பண்ணுகிறவனுமாயிருந்தாள். தான்
யூ. ஆண்டு. பங்குனிமா. அளவில் என்னிட
த்தில் யாசகத்துக்கு வந்து அப்பத்திலே தினுக்
காகாமற் கழித்த துண்டுகளை எனக்குத் தாரும்
இப்பொழுது தானே மடிந்து மன்னுக்குப்
போகிறதற்கேதுவான சிழவியாகிய எனக்கு அ
து போதுமென்றால்.

அப்பொழுது இர்தவருடத்தின் மாரிகாலத்
தில் ஏப்படி நாள்விட்டாயென்று கேட்டேன்.
அதற்கு அவள் நாய்ச்சியாரே பராபரங் எனத்
அச்செய்கிற நன்மை மிகுதி புருஷினுமில்லை
பின்னையுமில்லை அயற்குடியுங் தாரமே மழை
மிகுத்துப் பெய்தால் ஏன்ன செய்வேன் தனி

பேர்முக்கிர நான் துண்பமாயிருத்தாலுஞ் செ
த்துப் போனாலும் ஒருவருக்குஞ் தெரியமாட
டாதேயென்று ஒருநாள் நினைத்து அழுதகொ
ண்டிருக்கையிலே பராபரன் தமிழை நம்புகிற
வர்களை ஒருபொழுதுங் கைவிடமாட்டார், அ
வர்களுக்கு அவர் மெய்த் துணையாயிருப்பார்,
அவர்களுடைய செபத்தை எப்பொழுதங்கே
ட்பார் இயேசுவை நம்பி அவரிடத்திற் போக
வேண்டும். அவர் என்னுடைய செபத்தையுங்
கேட்பாரென்கிறதாக ஒருபுத்தி என்மனதிலே
வந்தது.

அப்பொழுது நான் கண்ணீரைத் துடைத்
தக்கொண்டு ஒரு செடி ஒதுக்கிலே போய் மு
ழுந்தாட் படியிட்டுச் செபம்பண்ணி ஆறுதல்
அடைந்தேன். அப்படியே நாள்தோறுஞ் செ
பமிபண் னுவேன் பராபரனும் எனக்கு மன
ஆறுதலிலத் தருவார். அதன்பின் ஏழுந்து வீட்டு
குப்போவேன், போம்பொழுதும் மனது
க்குட் செபம்பண்ணுமல் விடவில்லை மனம்மு
ழுதும் பராபரன் மேலே கொண்ட அன்பிலு
லே உருகும். நான் குளிருப்பி, பசியுந், துன்
பழும் உடையவளாயுந் தனித்தவளாயும் இரு
ந்தாலும் பராபரன் என்னேஞ்செயிருப்பாரெ
ன்கிற திநம்பிக்கையினுலே சந்தோஷிக்கொ
ண்டுசங்கீதப்பாட்கைப்பாடுவேணன்று சொ
ன்னாள்.

அதற்கு நான் அவருடனே நல்லது சாருளே
உங்கு உண்ண உடுக்கக் குறைச்சவில்லாமல்
இருந்ததோவன்று கேட்டேன். அதற்கு அ

வன் மாரிமுழுதும் எனக்கு மாவுக்குக் குறை
ச்சவில்லை. அதைக் கூழாகக் காய்ச்சிக்கொள்
ஞகிறது சிலவேளை அதிற்போட்டுக் காய்ச்சுகிறதற்கு இப்படி பெங்கேயாகுதல் போப் அப்பத்தின் மேற்புறத் துண்டிகளையும் உப்பை
யுன் சம்பாதித்துக்கொள்ளுவன். அந்தக் கூழ் இந்த ஏழிய கிழச்சரீரத்துக்கு நல்ல ஆதர
வாயிருக்கும். அவைகள் கிடையாதிருந்தால் வெறுப்புக்கூழாய்க் காய்ச்சிகளைத்து முழந்தாவினி
ஏற்று பர்சபரன் அதை எணக்கு நல்மையாக்கு
ம்படி அவரைப்பார்த்து மன்றூடி அவரைங்கு நல்ல போசனந் தருகிறதாயுணர்ந்து மிகவு
ஞ் சங்தோழித்தோடே குடிப்பேணன்று நெ
ஞ்சிலே கையைகளத்துச் சொன்னாள்.

அப்பொழுது நான் இதுவெல்லாம் ஏன் நு
டைய குறைவுள்ள மனதுக்கு நல்ல புத்தியாக
விருக்கிறதென்று நினைத்துச் சாருளே, உனக்கு
இறைச்சியாகிலும் வேளேரு தீண்பண்டங்களாகிலும் கிடைக்கிறதில்லையோவென்று கேட்டதற்கு அவன் நாய்ச்சியாரே சிலவேளை யெணக்கு அது கிடைக்குங் கிடையாத வேளையில் வானுசைப்பட்டாலும் இயேசுநாதர் காட்டி வேபசியாயிருக்கையற் பசாசு வாந்து அவரைச் சோதித்துக் கல்லை அப்பமாக்கிச் சாப்பிடச் சொன்னபொழுது அவர் அதின் சொற்கு அமையாதிருந்தாரே, எனக்கும் ஏப்படிப் பசியிருந்தாலும் நான் அடாத காரியத்தைச் செய்து கொண்டு பண்ணுஞ்சிருந்தேனேயாகிற் பராபரன் தம்மையுந் தமது குமரங்கூடு தமது மக்கம்

யையும் எனக்கு வெளிப்படுத்தி மோட்சபாக் கியத்தையும் தருவார், அப்பொழுது எனக்குப் பசியிராதென்று நினைத்து ஆறுதல் அடைவே என்று சொன்னான்.

அதற்கு நான் அவளைப்பார்த்து உணக்கு வேதக்கருத்து விளங்குகிறது போலக் கரண்கிறது நீவாசிக்க அறிவாயோவென்று கேட்க அவள் நான் பண்ணிப்பண்ணி வாசிப்பதேயன்றி வெள் இளமனிதராகிய உங்களூப்போல் வாசிக்கமாட்டேன். தின்கிறது குடிக்கிறது முதல்னவை ஜைப்பார்க்க இதுதானெனக்கு விருப்பம் அப்படியே நான் வேத புத்தகத்தை பெடுத்துக் கொண்டு முழங்காறிபடியிட்டுச் செபம்பண்ணி வாசிக்கத் தொடங்கினாற் கருத்தர் எனக்கு மிகவும் இனிமையான வசனங்களைக் காண்பிப்பாரென்று சொன்னான்.

அந்தச் சாருள் பின்னும் அநேகமுறை என்னைக் காண வந்திருப்பாள் ஒருதரம் அவளைப்பார்த்து நீ குணப்பட்ட வரலாற்றை சொல்லென்று கேட்டதற்கு அவள் எனக்கு அயலவளான ஒரு கல்லமனிதி ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை என்னிடத்தில் வந்து சாருளே, நீ கோவிலுக்குப்போக வேண்டுமென்று சொல்ல நான் என்னுடைய பின்னைகளை வீட்டிலே யிருங்களென்று விட்டுக் கோவிலுக்குப் போனேன். அங்கே போதகர் இயேசுபாவிகளுக்காக மாட்டுக்கொட்டிலிற் பிறந்து பாடுபட்டுச் சிலுவையில் அறைபுண்டு மரணம் அடைந்து மூச்சுநாள்லயிர்த்து வானத்துக்கு ஏழுந்தருளினார்வென்றும்,

அவர் பாலிகளாகிய மனிதருக்கு எப்பொழுது
ந் துணியாயிருக்கிறோரன்றும் மனதீதுணிப்பு
ள்ளவர்கள் அவரிடத்திற் போன்ற, துணிப்பு
தை நீக்கிப் பொறுமையுள்ள மனதைக் கொடு
ப்பாரென்றுஞ் சொன்னார்.

அதைநான் கேட்டு இப்படிப்பட்ட துணிதா
ன் ஏனக்குந் தேவையென்று கண்டு அவரை ஏ
னக்கு இரட்சகராகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டு
மென்றிருந்தும் என்னுடைய மனதிலே கொ
ஞ்சமென்கிலும் அவர்மேல் அங்பு உண்டாகா
ததினால்மென்மேலுந் துக்கப்பட்டு ஞாயிற்றுக்
கிழுமைமுறையில் அடுத்தடுத்துக் கோவிலுக்கு
ப்போய் மனிதருடைய இருதயம்் பொல்லாத
தாகவிருக்கபாற் பராபரன்மேலும் இயேசு
வின்மேலும் அஃபில்லாமல் இருக்கிறோன்று
போதகராற் சொல்லக்கேட்டு ஜீயோ! இயேசு
வை எனது துணியாகப் பற்றிக்கொள்ளாதது
ம் என்னுடைய இருதயத்தின் பொல்லாங்கினு
ற்றினேயென்று எண்ணிக்கொண்டு வீட்டுக்கு
தீதிரும்பி வருகையில் வழிபிலேயுஞ் செபம் ப
ண்ணினேன் இயேசு என்னுடைய இருதயத்து
ன் பொல்லாங்கை விலக்கி நல்ல நினைவுவரப்ப
ண்ணினார்.

பின்பும் பொல்லாத நினைவுகள் வந்ததுண்டு.
முறைக்குமுறை அதை சினைவுகளை நீக்கி மன
தை நல்லதாக்கிக்கொள்ளக் கூடாததினாலே து
க்கப்படுவேன். அல்லாமலும் மறுபடி பிறக்க
வேணுமென்று வேதத்திற் கொல்லியிருக்கிற
தே. அதின் கருத்தென்னவென்று படுத்துக்கிற

கையில் நினைத்து யோசனைபண்ணி எனது சீ
நேக்கியாகிய அந்த அபலவளிடத்திற்போய் ம
றுபடிப்ரக்கிற தெப்படியென்று கேட்க அவ
ள் என்னைப் பார்த்து உண் இருதயத்தை இயே
சுவக்கு ஒப்புக்கொடு அப்பொழுது அவர் தம
து பரிசுத்தாவியைத் தந்து உண் இருதயத்தை
நல்லதாக்கி உனக்கு மறுபிறப்பை அருளிச்செ
ய்வாரென்றான்.

இதை மூன் ஒருக்காலுக் கேள்விப்படாத
தினற் புலப்பட்டு விளக்கவில்லை அப்பொழுது
அந்த மனிதி வருகிற ஞாயிற்றுக்கிழமை கோ
விலுக்குப் போய் இதகாரியத்தைப் போதக
ரிடத்திலே கேட்கலாமென்று சொல்ல நானு
ம் அப்படியே போதகரிடத்திற் போய் மறுப
டி பிறக்கிறதாவதென்னவென்று கேட்டேன்.
அதற்கு அவர் நீ பராபரணிடத்திற் போய் நா
ன் பாவியானதினாலே துக்கப்படுகிறேனென்
தங் கிறிலைது இப்பசுவுக்காக எனக்குப் பரிசுத்
தாவியைத் தந்து என் இருதயத்தைப் புதிதாக்
கவேண்டுமென்று சொல்லல்லூர் அதைக்
கேட்டறிந்துகொண்டு மன ஆறதலுடனே வீ
ட்டுக்கு வக்கேண் வந்தவுடனே என் புருஷின்
வேலைக்குப் போக்குசொல்ல நான்ஞாயிற்றுக்கி
முமையிலே வேலை செய்கிறது பராபரனுக்கு
ஆடாத பாவமாயிருக்கைபால் நான் இனி அக்
தக் கிழமைகளில் வேலை செய்யாமல் அவ்வே
லைகளை மற்றநாள் இரவுகளிற் செய்வேனென்
றேன். அப்பொழுது அவர் என்னேடே கோ
யித்துக்கொண்டு அன்றிராத்திரித்தானே தோ

ட்டத்தில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொக்காரி நானும் அப்படிச் செய்திரவொழுது மிகுந்த ஆசையுடனே செபம்பண்ணிப் பின்லீட் இக்குவந்து முழுக்காற்படியிட்டுப்பரிசுத்தாவியைத் தந்து என்னுடைய பொல்லாத இருதயத் தூதமாற்றிச் சாந்தமுள்ள புது இருதயமாக்க வேண்டுமென்றும் மன்றூடினேன். அதுவும் ஸ்லாமல் இன்னும் பலமுறை அப்படிச் செய்வேண்.

பிஸ்பு ஞாயிற்றுக் கிழமைதோறுக் கோவிலுக்குப் போகிறது மன்றி மற்ற நாட்களில் ஏன்னுடைய நல்ல அயலவளிடத்திலும் போய் வேதத்தை வாசிக்கிறதைக் கேட்டு வருவேண். அதின் பின் பராபரன் என் மனம் முழுதையும் மறு குணமாக்கினார் நானும் இயேசுவை நேசித்துச் செபம்பண்ணி எனது துக்கத்தை அவருக்குச் சொல்லுவேண் அவர் அதை கீக்கி மனதைச் சந்தோஷிமாக்குவார். மேலும் வாசிக்க வேதபுத்தக மில்லிவெண்கிறதினுலே விளக்குமாறு கட்டி விற்று ஒரு வேத புத்தகத்தை வாங்கிக்கொண்டு எனது அயலவளிடத்திற் போய் எனக்கு ஏழுத்து அறியவும் வாசிக்கவும் பழக்குவீரோவெண்று கேட்க அவள் ஆமென்று சொல்லி எனக்கு அதைப் பழக்குகையிற் பராபரனை கோக்கி உமது பரிசுத்த வசனத்தை வாசிக்கும்படிக்கு அருள் செய்ய வேண்டுமென்று மன்றூடுவேண்.

அப்படியே பாட்டுக்களையும் வேத வசனங்களையும் வாசிக்கப் பழகிக்கொண்டதின் பின்

வேதவசனத்தை ஏடுத்து வாசித்து இது பாரா
பரானுடைய வசனமென்றும் இயேசு பாவிக
குக்காகச் சிலுவையில் மரித்தாரென்றும் பின்
ளைகளுக்குச் சொல்லி அவர்களை முழுங்காற்
படியிடப்பண்ணி அவர்களுக்குப்புது இருத
யத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் என் பு
ருஷினை மனந்திருப்பே வேண்டுமென்றும் கரு
த்தாகவ நோக்கி மண்ணுடிவேண்.

இப்பொழுது நான் அநேக வருஷிக் கால
மாச ஒரு ஏனிய கைம்பெண்ணுக ஒருந்தும்
இயேசுநாதர் இத்தச் சுஞ்சலமுள்ள உலகத்திலே
வருந் துண்பங்களைச் சுக்கிக்க மனதை என
க்குக் கொடுத்திருக்கிறோர் இப்படியே மரணம்
வருமென்று பொறுத்தியுடனே காத்திருக்கிறே
னென்றுஞ் சாருள் சொன்னான்.

இந்தக் கதைபை அவள் சொல்லுகியில் அவருடைய மனதினுத்தம உணர்வு அவனுடைய முகரூபிக்குறித் தொடர்புடைது. தேவவசனம் அவனுக்குத் தேனைப்போவிருந்தது.

அவள் சில கிலேவேளை கிறுவிள்ளைகளைக் கண்டால் நீங்கள் நல்லவர்களாயிருந்து செபம்பண்ணிப் பராபரானுடைய வசனத்தை வாசிக்க வேண்டுமென்று புத்திசொல்லிச் சில பழவருக்களைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்துப்போவாள்.

வழியிலே நடக்கிறபொழுது செபத்தியான மாதத் தினமும் நடப்பாள்.

ஒரு நாள் ஒரு சாக்கு மணலை ஒரு மனுவிக்கு வற்றுப்போட்டு வீட்டுக்குப் போகுகியில் எண்ணிடத்திலே வந்தாள், மணத்தொண்ட மனு

வதி உனக்கு என்ன தந்தாளென்று கேட்க அவர் சொல்ல மனதில்லாதிருந்தான். ஆகிலும் நான் வருந்திக் கேட்டதினாலே இந்தச் சாக்கிலே இருக்கிறதென்றான் அப்பொழுது நான் அவருடைய சாக்கைப் பார்த்துக் கொள்ள இறைச்சிபோடே ஒரு எதுமிழைபக் கண்டு எடுத்து இவ்வளவுதானே அந்தப் பணக்காரி உனக்குத் தந்ததென்றதற்குச் சாலூள் நீர் இப்படிச் சொல்லுவீரன்று பயந்துதான் முன்னால் காட்ட மனதில்லாதிருந்தது இனிமேல், தாராளமான மனது அவருக்கு வருமென்று நம்புகிறேன் நீர் கோபிக்கவேண்டாம் அவருக்கு நல்ல மனதைப் பராபரங் கொடுக்கும் படிக்கு மன்றுகிறேன் என்றான் உடனே உங்களைச் சபிக்கறவர்களை ஆசிரபதியுங்களென்று சொன்ன வசனத்திற் கொத்த குணம் அவளிடத்தில் உண்டாயிருந்ததென்று என் மனதிற் பட்டதி னல் என்னைத்தானே வெறுக்கிற குணம் ஏனக்கு உண்டாயிற்று.

அதின் பின்பு நான் வைத்திருந்த தின்பண்டங்களில் அவருக்கும் ஒரு பங்கு கொடுத்தேன். அவரும் அதைவாங்கிக் கொண்டு நன்றி யநித ஹடனே உபகாரமுன் சொல்லிப் போய்வாசவிலே நின்று திரும்பி எஃழுகத்தை உற்றுப் பார்த்தான். அப்பொழுது இவள்ளென்னிடத்தில் ஏதோ ஒன்றைக் கேட்கக் கூடி நிற்கிறாயிருக்குமென்று நினைத்துச் சாலூளே உனக்கு ஏன்னவேண்டுமென்று கேட்டேன் அதற்கு அவள் அம்மா ஏனக்கு ஒன்றுந் தேவையில்லை இ

வள் மணற் கொடுத்து வாங்கின உடைமையிலு
ம் அதிகமீ நானிவருக்குக் கொடுத்தேனென்
அரூரு ஆங்காரமான குணம் உம்முடைய ம
னதில் உண்டாலுமோவேன்று பயந்து பார்த்
தேனென்றால் அவருடைய குணமுச் சேவ
பத்தியும் நன்றியறிதலும் என் மனதில் மிகவு
ம் பெல்ளுக்கத் தைத்ததினால் நான் கண்ணீர்
விட்டு அவனைப் பார்த்துச்சாருளேன் முன் சௌ
க்கன் அந்த மனுஷிக்கு ஒரு தாராளமான குண
ங்கிடைக்கும்படிக்கு நீ செபம்பண் னும்பொ
ழுது ஏனக்குந் தாழ்மையான குணம் வரும்ப
டி செபம்பண்ணென்றேன். அப்பொழுது
அவள் அப்படிச் செபம்பண் னுவேணன்று
சங்தோஷித்துடனே சொல்லிப் போய்விட்
ாள்.

அதுவன்றிக் கோவிலுக்குப் போக மழையிலும் வேறு முகாந்திரங்களினுலும் அநேகர் தடைப் பட்டைலுந் தான் கோவிலுக்குப் போகாமல் விடாள் கூபேசுவினுடைய அடியவர்கள் தனக்கு ஏவ்வளவு நன்மை செய்தார்களென்று அவருக்கு அறிவிப்பேணன்றும் அவர்களுக்குப் பெரிய பலனைக் கொடுக்க வெண்டுமென்று பரமிதாவை நேரக்கி மன்றுடுவேணன்றுக்கு சொல்லுவாள்.

தசாநயிசி ஆண்டு. கடைசியாக வந்தாள் அக்காலத்தில் அவள் மிகவும் பெலயீனமுங் கால் களில் மிகுந்த வருத்தமும் உண்டாயிருக்கின்ற தென்றுசொல்லி வீங்கியிருந்த தன் காலையுங் காணபித்தாள் அப்பொழுது நான் அதேதென்

ந விசாரிக்க அவள் புன் சிரிப்புக்கொண்டு மரணத் திட்டத்தை இன்றைக்கு என் சரிரம்பிரே தக்குழியிற் சிக்கங்கிடக்கும் ஆத்துமாவோ கிறிஸ்தவுடனே போய்ச் சேருமென்று நம்புகிறேனென்றால்.

நன் அவளைப்பார்த்து உனக்குச் சாகமன் மோ அதற்கு ஆயத்தமா யிருக்கிறபோ வென்க அவள் மறுமொழியாக எனது பொல்லாத மனஞ் சொல்லுகிறது மெய்யோகிள் இயேசு வின் சித்தம்போலே ஆகட்டுமென்று இருக்கிறேன் நீ சாகவேணுமென்று அவர் சொன்னால் அவருடனே போயிருக்க எனக்கு மனம் நீ இன்னமிருந்து வருத்தப்பட வேண்டுமென்றால் அதற்கும் மனம். இயேசு எனக்கு இன்னது நன்மையென்பதை அறிவார் மோட்ச காரியங்கள் எனக்குத் தோன்றுகிறதினால் இயேசுவையும் அக்களிப்புள்ள தேவ தூதர்களையும் பரிசுத்தவாணிகளையும் காண இந்தச் சரிரத்தைவிட்டு நீங்கி அந்த இடத்துக்குப் போக ஆசைப்படுகிறேன் ஆகிலும் அவரென்னை அழைக்குமட்டும் நான் ஒரு சிறுவினைபோலப் பொறுதியாயிருப்பேன் என்றுசொல்லிப்போய்விட்டான். பின்பு மூன்று கிழமைக்குள்ளாக அவள் மரணம் அடைந்துவிட்டானென்று கேள்விப்பட்டேன்.

இதைவாகிக்கிறவர்களே, உங்கள் ஆத்துமாவுக்காகவும் மறுபேருடைய ஆத்துமாவுக்காகவுங் கவலைப்பட்டுத் தேவநேசம் மனிதநேசம் முதலியநற்குண்ணமுள்ளவர்களாய் இந்தச் சாரூ

தென்பவளைப்போல நடந்திர்களேயாகில் அவரைப்போல நல்ல மரணம் அடைந்து நரகவே
தனைக்குத் தப்பி மோட்சனு சேருவீர்கள்.

ஞானப்பாட்டுக்கள்.

- ஏ என் கவிப்புக்குக் காரணம்
என் செல்வச் சிலனே,
பகவிலே என் மகிழம்
ராவில் என் சோநியே.
 - ஒ திருவிலே ஸீர் தோன்றினுல்
என் மனம் மகிழும்,
ஸீர் காலை வெள்ளியானதால்
என்னிற் பிரகாசியும்
 - ஓ தன் நயை பேச காண்பித்து
என் செல்வமானதால்
என் ஆந்துமாச் சங்தோஷித்து
நிறையும் வாழ்வினுல்.
 - ஔ பெறுகேனுகில் அதனை
பூமியை வெறுப்பேன்,
கந்தாலவக் கணு துதிக்க
விகும்பித் தேடுவேன்.
 - ஓ சரத்துக்குஞ் சாவுக்கும்
அஞ்சாமல் கடப்பேன்,
தேவங்கும் வீசுவாசஙும்
சிறகாய்ப் பறப்பேன்.
-